

MIL GRUES DE PAPER

Un conte de Xavier Gilabert
il·lustrat per Diana García

MGC *mutua*

La Rita i en Xavi van arribar amb la seva mare a la seva nova casa en un poble encantador, Montblanc. La mudança era deguda a la malaltia del seu pare, que descansava en un hospital a prop del poble. Allí el visitaven cada dia anhelant una ràpida recuperació.

Poc després d'arribar, uns nens els van explicar l'existència d'un drac mil·lenari que vivia en una cova propera. Segons ells, era un animal cruel i ferotge que devorava nens per pura diversió.

Era un estiu calorós i els germans van començar a fer excursions per la muntanya buscant llocs fresquets sota l'ombra dels arbres. També van decidir buscar la cova del drac, ja que no es creien que un animal que havia viscut tants anys i havia vist tantes coses pogués ser tan malvat.

Un matí, entre males herbes i matolls, van trobar una cosa semblant a un foc follet, una flama petita, de color blavós, que semblava ballar elegantment a escassos centímetres dels peus. Quan van intentar tocar-la, es va esfumar ràpidament, però va aparèixer una altra flama molt similar, una mica més petita, i darrere d'aquesta van veure que n'hi havia una altra... i una altra... i una altra... Van seguir el rastre de les flametes fins que van arribar a un buit entre les males herbes que semblava un túnel estret.

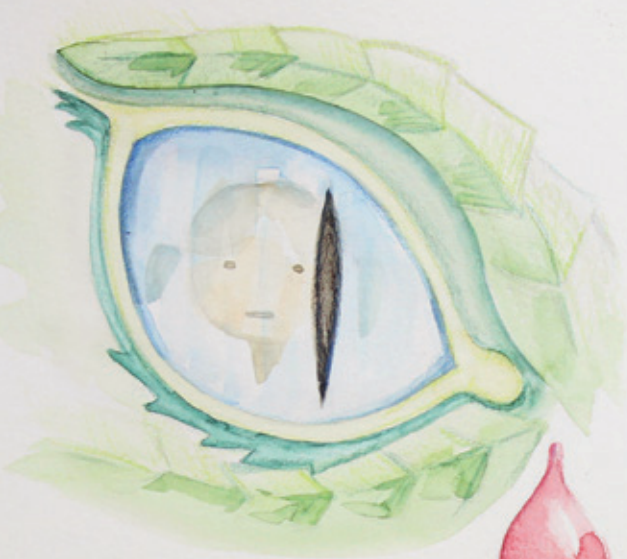

Es van ajupir,
van entrar-hi i es van arrossegar
fins a arribar a un pendent per on baixava un rierol
diminut sobre el qual van lliscar com si fos un tobogan. A dreta
i a esquerra ballaven alegres les flametes, com si els mostressin
que estaven prenent el camí correcte.

En arribar al final es van topar de cara amb el drac,
que jeia adormit panxa enlaire. Van mirar al seu voltant i
es van adonar que estaven en una mena de bombolla
gegant dins del que semblava un llac. La superfície de la
bombolla estava recoberta amb representacions de
tots els indrets meravellosos que
havia visitat el drac, creades a
partir dels moviments de l'aigua.
Allí dins podien respirar sense
problemes i escoltar els ronscs
del drac. Del seu nas sorgien
les flametes que els havien
guiat fins a aquest
màgic lloc.

Tots dos es van acostar sense por i li van tocar... el musell? Els dracs tenen musell? L'animal es va despertar i els ulls brillants i blaus es van fixar en la Rita. Sense dir res, el drac va saber que els germans estaven preocupats, que patien per la malaltia del seu pare. Va sentir el seu dolor i va vessar una enorme llàgrima que, en caure a terra, va esclatar i es va convertir en mil trossets de paper quadrats de color vermell.

De sobte, sense saber ben bé com, els nens van notar que es comunicaven amb el drac, com si fos telepatia. El majestuós animal els va explicar que al Japó va conèixer una llegenda que deia que si feies mil grues de paper podies demanar un desig. A la Rita i en Xavi se'ls va il·luminar la cara i van pensar que, si les feien, podrien desitjar que el seu pare millorés.

Ràpidament van agafar els trossets vermells de terra i van intentar fer una grua, però es van adonar que no sabien per on començar. En aquell moment, el drac es va incorporar, es va asseure amb ells i els va ensenyar, pas a pas, com fer una grua de paper. A poc a poc, plec rere plec i somriure rere somriure, van aconseguir, entre tots tres, fer les mil grues.

Es feia tard i els nens sabien que la mare es preocuparia si no arribaven aviat a casa. El drac es va adonar de la seva preocupació, els va enfil·lar al llom, va desplegar les ales i va fer un gran salt. Van pujar riu amunt, envoltats pels focs follet, i van volar sobre el poble fins que Rita li va indicar on era casa seva. El drac va aterrar al jardí i els nens van fer un senyal a la mare perquè pugés amb ells.

Després de l'estupefacció inicial, la mare
els va fer cas malgrat les seves reticències,
va seure sobre el llom i tots junts van volar
fins a l'hospital on hi havia el pare. El drac
va recolzar el cap sobre la finestra i tots
tres van caminar sobre el seu coll
per entrar a l'habitació.

El pare, encara sorprès per
la presència del drac,
es va alegrar
moltíssim
per la inesperada
i sorprenent visita
de la seva família.
La Rita i en Xavi
li van regalar
les grues
que havien fet.

A la seva mare se li va acudir ajuntar-les amb un fil, va cosir quatre files iguals i les van penjar de la finestra. Els germans es van quedar hipnotitzats en veure les tires de grues vermelles, bressolades per una suau brisa. El drac els va mirar fixament i va semblar somriure, a la manera com somriuen els dracs. Mentre es ponia el sol, els dos germans van demanar el seu desig i instants després van sentir una petita rialla. Es van girar i van veure que era el seu pare, rient discretament per primera vegada des de feia molt de temps. Els nens es van mirar amb complicitat i es van abraçar als pares. Tots quatre, encara abraçats, van contemplar junts el capvespre mentre el drac aixecava el vol per tornar a casa seva, amb el so de les rialles de la família ressonant-li a les llargues orelles. 🏠

MGC Mútua us desitja un Feliç Sant Jordi 2022!

Aquest és un any especial per a la Mútua... fem 40 anys! I també ho és per a la Fundació MGC, ja que el seu projecte més emblemàtic, "1 origami 1 euro", celebra la desena edició.

Al llarg d'aquests anys de vida de la campanya solidària, hem repartit gairebé mig milió d'euros a diferents causes benèfiques gràcies als origamis que ens han fet arribar més de 600.000 persones i 2.000 escoles i associacions participants. Les grues de paper han volat cap a hospitals i centres de dia i han fet possible que moltes famílies, pacients i avis i àvies esbossessin un somriure inesperat.

A la Mútua fa 40 anys que cuidem la salut de les famílies i, en aquest Sant Jordi tan especial, volem que compartiu amb les persones que estimeu un conte que ens xiuxieja a l'orella que una grua de paper pot volar més alt del que ens pensem.

A vegades, un diseg ho pot transformar tot.

MGC
mútua